

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri popoldne.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posezne številke po 6 stotink (3 nč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslani, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd., se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Vabilo

na

manifestacijski shod

kateri ga priredi

polit. društvo „Edinost“

== dne 14. septembra t. l. ==

== ob 4. uri popoldne ==

na vrtu družbe sv. C. in M. pri sv. Jakobu

(ulica Giuliani št. 28.)

Tržaški Slovenci!

Udeležite se v obilnem številu gori omenjenega shoda, kateri budi sijajna in dostojna manifestacija tržaških Slovencev, zahtevajočih da se jim po 18-letnem zatezanju ustanove v mestu tržaškem slovenske ljudske šole ter tako omogoči izobrazba v materinem jeziku. Kdor se ne zaveda važnosti te zahteve in potrebe izobrazbe otrok v materinem jeziku in kdor se boji za to zahtevo nastopiti javno in se vzemi dopuščenimi sredstvi, ne zasluži častnega imena Slovenca. Prihitite torej vsi, katerim bije v prsih pošteno slovensko srce in ki gojite ljubezen do našega milega naroda, na ta pomembni shod, ki naj dokaže, da tržaški Slovenci zahtevamo odločno pravice, zjemčene nam po državnih zakonih in katere v obilni meri uživajo naši someščani drugih narodnosti.

Odbor pol. društva „Edinost“.

Glasovi o dogodkih v Trstu.

(Dalje.)

Izjavljanja v »Hrvatski« izvenjavajo takole: Mi cenimo dra. Šusteršiča in dra. Tavčarja. Njiju imeni smo navedli po alfabetu, in pripominjamo takoj, da ne bi dajali jednemu prednosti pred drugim. Mi cenimo njiju rodoljubje in njiju vrline. Ali na drugo stran hočemo naravnost povedati svoje mnenje. Ob vsej njiju ljubezni do svojega naroda in svoje domovine, zdi se nam, da se mrzita med seboj še bolj, nego ljubita svoj narod in svojo domovino. Ako bi svojo očetnjo ljubila bolj, nego eden mrzi cebo družega, sporazumela bi se, hitro bi se sporazumela. Ljubite in ne mrzite, pa boste člani enega

PODLISTEK

MELITA.

Povest iz naše dobe.

Episal Josip Evgen Tomič; prevedel Radl.

Drugi del.

V.

Eli, katera je bila ob vsej svoji vihravosti dobrodušna in čustvena deklica, ni nimalo ugajalo, da Melita niti ne vprašuje po detetu, a minolo je že teden dnij, odkar je na svetu. Kaj poreče na to služinčad, kaj bo govorila dojkica, ko se vrne na svoje selo? Nihče jej ne bo tam veroval, da so med gospodskim svetom tako nenaravne matere, katere v svojem čustvu nasproti lastnemu otroku zaostajajo daleč za poslednjo seljakinjo, da, celo tudi za živino samo!

Nekega dne, ko se je Melita čutila mnogo močnejšo in je bila radi tega veselejša nego vse prejšnje dni, je naznanila Ela dojkici, naj pride z otrokom k njej. Mali se je malo prej prebudil in bil je dobre volje. Gledal je bistro in to je dajalo njegovemu obrazu mil in istočasno pameten izraz. Dobro zavitega ga je nesla dojkica k Eli, katera ga je vzela iz njenih rok ter ga nesla takoj k

kluba (na Dunaju) in v obrambi domovinskih pravic in interesov najdete se zložne, pa naj bodo sicer še tako različni vaši nazori.

Na žalost svojo smo uverjeni mi, da naš glas ostane glas vprijočega v puščavi. No, mislili smo, da danes naš veže dolžnost v to, da povzdigamo ta glas in povzdignili smo ga. Pomanjkanje edinstvi, skupnega dela in organizacije — to je naša največja bolezen. Kajti s tem, da bi se naši hrvatski in slovenski poslanci združili v eden klub, ne bi bila še dovršena naša organizacija. Hrvatski in slovenski poslanci na Dunaju se ne smejo smatrati faktorjem, ločenim od ostalega naroda. Organizacija naša bi morala biti široka, objemati bi morala predstavitelje vseh naših pokrajin. To bi bilo pravo edinstvo.

Ali za edinstvo treba edinstvene podlage, edinstvenega programa, edinstvenih idealov. Žal, da te edinstvene podlage nimamo. Hrvatski poslanci Dalmacije stoje na eni podlagi, ostali njihovi tovariši pa na drugi. No, vendar se more razviti edinstveno in organizirano in — kar velja še več — vspešno delo, ako je temelj čvrst in neomajen, ako je temelj eden in isti. Od slovenskih zastopnikov smo čuli o raznih prilikah krasnih izjav hrvatskemu državnemu pravu v prilog. Zakaj se slovenski poslanci na Dunaju ne postavijo na ta temelj? Zakaj naj bi ne bilo državno pravo, da vrhna misel edinstva med Hrvati in Slovenci, temeljem edinstvenega kluba? Vsaki pojav v našem javnem življenju, vsaki dogodek, vsi vapeli, vsi porazi, vsi skoki v stran, vsi grehi, ki se delajo, zdi se nam kakor novo dokazilo, da se naše edinstvo mora osloniti edino na ta temelj — na temelj hrvatskega državnega prava. To bodi temelj za edinstveno delavnost, za edinstveno borbo, to bodi temelj edinstveni narodni zgradbi in naši svobodi; to bodi temelj zmagi in bodočnosti!

(Pride še.)

Politični pregled.

V Trstu, 12. septembra 1902.

Volitve v moravski deželni zbor.

»Information« priobčuje dopis iz Brna, ki se bavi z volitvami v moravski deželni zbor, katere se bodo vršile, kakor smo že včeraj sporočili, v drugi polovici meseca oktobra.

Melita. Eline sobe so bile v zvezi z Melitinimi, da se je prišlo lahko iz ene v drugo.

»Dobila si obisk!«, se je oglašila Ela, ko je stopila k Meliti, ki je ležala na postelji z glavo obrnjeno proti steni.

»Koga?«, je vprašala Melita, ne da bi se ganila.

»Poglej!«

Melita je okrenila glavo in je nagubala obraz. Ni jej bil ljub ta obisk.

»Kaj ti je prišlo na misel?«

»Je že čas, da vidiš svojega otroka!« In Ela je pristopila z detetom tik k postelji.

»Nisem radovedna.«

»Ali pogledaj vsaj!« jej je rekla Ela, ne da bi se vdajala apatiji svoje prijateljice. »Vidiš, kako je mil, kako bistro gleda... te lepe modre oči...«

Melita je vrgla kakor brez srca pogled na dete, a ga je hitro zopet odtegnila od njega.

»Oče... cel oče... Sem videla dovolj.«

»Vrati se! Poglej, daj, to žilico preko čela, to je Melitina, mamina žilica«, je govorila Ela živo, da bi kolikor toliko pridobila mater za dete.

Dopisnik meni, da bo sprememba poslancev po narodnosti le malenkostna. Oba narodna tabara da si ohranita primerno isto število mandatov, kakor sta jih imela v minolem zasedanju; k večjemu da pridobe Čehi kaka dva mandata. Tudi kar se tiče politične barve v veleposestvu in na nemški levici, ni pričakovati sprememb. Pač pa pridobi na češki strani nekaj mandatov katoliško - narodna stranka, katera se je znatno okrepila vled zmage na dopolnilnih volitvah jednega poslancev v brnskih kmetijskih občinah. Pretirane pa da so trditve o zmagi katoliško narodne stranke na vsej fronti.

Prepir radi Morskega očesa. V predvčerajšnji seji razsodišča, ki se je vršila v Gradcu, stavili so čelni razsodišča, kakor tudi oba vladna zastopnika na strokovnjaka profesorja Beckerja več uprašanj, na katera je isti obširno odgovoril. Nato sta imela oba zastopnika svoja zaključna govora. Zastopnik ogrske vlade, sekijski svetnik dr. Böles je zatrjeval, da je na podlagi vseh razprav in na podlagi ogleda na licu mesta dokazal pravo ogrske vlade. Izrazil je nado, da bo sodni dvor izrekel pravično razsodbo in rešil ta prepir na korist ogrske države. Istočasno je tudi izrazil nado, da se bo razsodba — pa, naj že ista izpade tako ali tako — od od obeh strani z največjim spoštovanjem vsprejela.

Zastopnik avstrijske vlade, vseučilišni profesor dr. Balzer je pobijal nekatera Beckerjeva izjavjanja. Povdarjal je posebno, da je Ogrska, odkar obstoji ta prepir, navedla že različne verzije, med tem, ko se Galicija konsekvntno naslanja vedno le na dve verziji in sicer prvič na ono, ki je utemeljena na nekdanji meji poljskega kraljestva in drugič na ono, katero je zastopala ves čas odkar traja prepir, da gre meja ob hrbtu Zobje.

Govornik je zaključil s prošnjo, naj izjavi razsodišče, da pripada sporno ozemlje galickemu kraljestvu. — Po kratkem posvetovanju razsodišča izjavil je predsednik istega, da so s tem javne razprave končane in da se priobči razsodba primernim potom. Sodi se, da razsodišče po dva- do tridnevem posvetovanju priobči razsodbo.

Rusija in Turčija. Iz Carigrada poročajo, da se ruski konzul, ki je v prvič imenovan za novoustanovljeni ruski konsulat v Mitrovici, ne more podati na svoje mesto, ker mu turška vlada noče

»Ni čudno«, je opomnila Melita, ta žilica je dovolj migljala, dokler sem ga nosila.«

»Poljubi je vsaj!« se je predzrnila sedaj Ela ter nesla dete bliže k materinemu obrazu.

Melita je napravila z roko odklanjajočo kretnjo.

»Ne nadleguj me, prosim te! Jaz nisem nikdar rada imela malih otrok.«

»Ali to dete je tvoje?«

»Nj e g o v o... najbrže me sedaj razumeš.«

»A ti je vsaj prekrizaj!«

»To prepuščajm tebi!« je odgovorila Melita in se obrnila k steni. Ela je stala en hip vsa osupla, a potem se je obrnila, ne da bi kaj rekla, in je vrnila dete dojkici. Ta obisk je bil jako kratek in jako žalosten.

Elo je pretresel prizor, ki ga je doživela ravnokar. Ni mogla verovati onega, kar je slišala in videla. Vedela je, da je Melita čuden, nenavaden stvor. Takšen glas je vživala Melita v vseh krogih, s katerimi je občevala. Ali to, kar je videla sedaj, je šlo črez vsako mero. Ona se je spominjala svojih mladih dnij, ko so njeni mlajši bratje in

poddeliti eksekvatur. Tamošnje albansko prebivalstvo namreč noče trpeti nobega zastopnika vevlasti v svojem okraju. Porta je opozorila rusko vlado na nevarnost, ki preti življenju ruskega konzula v Mitrovici. Prebivalci Mitrovice so se zavezali, da ne dajo ruskemu konzulu nobenega stanovanja v najem. Rusija pa se prav čisto nič ne meni za ta lepa svarila in po svojem poslaniku v Carigradu najodločnejše zahteva, da se v gotovem roku izda dotični eksekvatur.

Buri in Anglija. Večina angleških listov se jako nepovoljno izraža o zahtevah, katere so burski generali sporočili Chamberlainu, le »Daily News« daja Burom popolnoma prav. Ta list obžaluje, da se pogojev v mirovni pogodbi ne smatra provizoričnim in ne more pojmiti, zakaj da niso burski generali zahtevali tudi obljubljenega jim posojila.

Včeraj so burski generali v družbi Wesselsa, Wolmaransa in Reitza dospeli v Amsterdam. Delarey se je tudi v imenu Bothe in Deweta zahvalil na prisrčnem vsprejemu in izjavil, da njih prihod v Evropo nima nikakega političnega namena, marveč da so prišli le radi tega, da dosežejo podpore za svoje sorojake.

Zatrjuje se, da se spomini, katere je napisal Krüger, izdajo istočasno na treh krajih. In sicer v Londonu na Angleškem, v Monakovem na nemškem in v Haagu na nizozemskem jeziku. Bržkone pa se izdajo prevodi tudi v drugih jezikih.

V London prihajajo že prve vesti o pritčbah proti postopanju angleških oblastev v nekdanjih burskih republikah. — Dober začetek!

Tržaške vesti.

Pogreb pok. Ivana vit. Nabergoja se je izvršil z največo sijajnostjo. Nad grobom sta govorila Mandić in dr. Ferjančič. Navzoči državni poslanci: Spinčič, Ferjančič, Povše in več deželnih poslancev. Ogronna udeležba. Prosek v žalnih zastavah. Natančnejše poročilo priobčimo jutri.

Slovenskim delavcem v prevdarek. V Trstu smo doživeli že mnogo škandalov, ali takega menda še ne, kakor se vrši te dni. V mislih nam je namreč agitacija tukajšnjih socialističnih voditeljev proti listu »Sole«, kateri se je od svojega postanka sem neprestano bojeval proti tržaški kamori, ki kakor

sestre prišle na ta svet. Njena mati je skrbela od prvega hipa zanje, deca je bila v njenej najbližnji bližini, pod njenim očesom in ušesom, a tukaj? Videla je materino ljubezen tudi drugje, počenši pri velikaškem dvoru do najrevnejše kmečke kolibice. A Melita? njena duša se je odvrnila od prijateljice mladosti... Ko je poslušala Melito, kako je vsak dan govorila o zlejš usodi, ki jo je privezala ob njenej močitvi na neljubljenega moža, je bila dosedaj po ženskej površni razsodbi na strani njene prijateljice in pomilovala in simpatizirala z njo. Sedaj je nastal prevrat v njej. Ona je bila z vso dušo na strani Branimira, ker se je uverila, da si je nakopal na vrat ženo, s katero ne bi mogla shajati niti angeljska potrpežljivost. Postal je hkratu neznosno v tem dvoru, v Melitinej bližini. Srce jo je vleklo domov, v lepo njeno Zagorje, ali, ko se je spomnila mučenika, ki bi ostal tukaj sam v svojem mučelišču, se je odločila, da bo toliko časa prenašala v Orlovcu, dokler jej bo le mogoče.

Nadejala se je, da odnošaji med Branimirom in Melito vendar nastanejo intimnejši... Z njegove strani ni stalo nič temu na potu, ali ona!

pijavka izsesuje kri tržaškemu prebivalstvu in v prvi vrsti delavstvu. O tej agitaciji in njenih posledicah smo že včeraj na kratko poročali, ker se pa ta agitacija živo tiče interesov tudi slovenskih delavcev, ki sestavljajo veliko večino tržaškega delavstva, nas kliče dolžnost, da tudi mi obširneje spregovorimo o tej zadevi. Mi se nismo in se ne bomo nikoli identificirali s pisavo lista »Sole«, dokler bo ista taka, kakor je bila do sedaj, a priznati se mora, da je ta list v mestu, kakoršno je Trst, neobhodno potrebno zlo.

Ravno pisava lista »Sole« je mnogo pripomogla k temu, da se je jel v našem mestu čistiti zrak. Že to, da se je tržaška italijansko židovska kamora poslužila vseh sredstev, da uniči ta list, mora nas dovesti do prepričanja, da je ta list koristen. Delavstvo pa ne sme nikoli pozabiti, da je sedanji »Sole« naslednik lista »Avanti«, t. j. lista, ki je bil od oblasti suspendiran ravno za to, ker je o priliki februarjskega generalnega štrajka napadal one, ki so dali povod za ta štrajk in ki so bili moralno krivi, da je toliko delavcev po nedolžnem izgubilo življenje. »Avanti« je torej propadel, ker je branil interese delavstva in se boril proti onim, ki so danes z voditelji socializma, toraj z voditelji delavcev združeni proti listu »Sole«, ki ni nič drugega, nego »Avanti« pod drugim imenom. Dalje ne sme delavstvo pozabiti, da je bil Camber svoječasnno najuglednejši voditelj socialistične stranke in da je ravno tistokrat socialistična ideja v Trstu najbolj napredovala, a so ga drugi socialistični voditelji izključili iz stranke ravno radi tega, ker so mu zavidali njegov preveliki upliv na delavske mase in ker so bili poleg njega pravi pritlikavci.

Ponavljamo, mi se ne identificiramo ne s Camberjem, ne z listom »Sole«, a to smo hoteli konstatirati, da se bo bolje umevalo sedanjo prečisto zvezo laške kamore s socialističnimi voditelji.

»Sole« že delj časa, dan za dnem in danes tudi, obdoljuje socialistične voditelje raznih velikih sleparij, a na vse te obdolžitve dotičniki molčijo in niti ne mislijo na to, da bi položili kakke račune. Zakaj ne priobčijo računov? Tudi če uprizorijo tisoč generalnih štrajkov, ne prepričajo s tem nikogar, da so račun v redu. Popolnoma upravičeno vsklika torej današnji »Sole«: »I bori že bori e le ciacole že ciacole!«

Socialistični voditelji si hočejo toraj pomagati s štrajkom. Včeraj so stopili v štrajk oni delavci, ki imajo posebno zvezo in tej zvezi je oni Dobrila, katerega je policija predvčerajšnjim zaprla, predsednik. No, to naj bi še bilo; a socialistični voditelji so sli včeraj še dalje in so skušali uprizoriti splošni štrajk, da bi s tem dosegli uničenje lista »Sole« in izgon Camberja. To je predvsem obsojati že se stališča svobode, katero ravno socialisti toliko proslavljajo. »Sole« obdoljuje socialistične voditelje in ti bi se morali, ako so nedolžni, opravičiti, ne pa da skušajo uničiti onega, ki jih obdoljuje. Še nikomur ni prišlo na misel, da bi svetoval, naj se n. pr. državnega pravdnika ubije, ker koga po

Ko jo je Ela spomnila, da Branimir komaj čaka trenutka, da bi jo mogel videti, je odgovorila Melita kratko in hladno: »Naj le čaka!«

»Ali on je nestrpiliv«, jej je odgovorila nekoč. »Pomisli, da te ni videl nad pol leta.«

»Jaz nočem, da me vidi tako popačeno; jaz vem, kaj delam!« je rekla Melita jezno.

»Ali ne jezi se, za Boga! To bi ti moglo škodovati zdravju!« jo je opomnila Ela energično. »Ali nimaš ti prav, ker praviš, da si popačena. Tvoj obraz je sedaj lepši, mnogo lepši.«

»Misiš?... Glej, tudi jaz sem to danes opazila, ko sem gledala v zrcalo, ali sem mislila, da se motim«, je rekla Melita in sela na pol v postelji.

»Ne motiš se.«

»Daj mi zrcalo, prosim te!«

Ela jej je dala zrcalo in Melita se je začela v njem pazljivo ogledovati.

Bil je že dvanajsti dan po porodu in ona se je očitno popravila. A tudi obraz se je jako spremenil. Podočni obročki so se polegali, a tudi nos je dobil skoraj popolnoma svojo prejšnjo obliko. Le še ustnice so bile napete, sli niti od daleč tako kakor pred porodom.

(Pride še.)

krivim obdoljuje. Ako nima državni pravdnik prav, treba je to — dokazati.

Drugič je velepomembno, da so se za akeijo socializma neizmerno ogreli tudi tržaški kamoristi, isti kamoristi, kateri so največji nasprotniki socializma in delavstva sploh in katerim nadevajo slednji sramotilni naslov buržoazijcev.

Županov namestnik, znani Rascovich je namreč, na prošnjo socialističnih voditeljev takoj stekel na namestništvo priporočat, naj se kaj ukrene proti listu »Sole«, ker so ga pa tukaj ne preveč parlamentarično odslavili je v vsej naglici odposlal ministerskemu predsedniku brzojavko, v kateri pravi, da je ves Trst (bum! op. stavčeva) grozno ogorčen proti »Sole« in da je generalni štrajk pred vratmi, ter poziva ministra, naj sista ta list. Slično brzojavko odposlal je ministerskega predsedniku tudi »zvezda tržaška«, »slavni« Attilio Hortis.

Novoporočencema, gospoj Camorri in gospodu Socializmu naše najsrčnejša čestitke! Čudno le, da meseca februarja, ko se je res v interesu delavstva pripravljaval in potem tudi uprizoril generalni štrajk, niso bili gospodje kamoristi tako skrbni in tako hitri in so pustili, da se je izvršil štrajk, z vsami žalostnimi posledicami.

Slednjič pa nimajo naši slovenski delavci prav nikakega povoda štrajkati, ker je vsa zadeva le zasebnega značaja in se tiče le članov načelnštva laške socialistične stranke, slovenski socialisti pa imajo posebni izvrševalni odbor jugoslovanske socialistične stranke, katerega odbora in še manje slovenskih socializmov samih, ni »Sole« nikdar napadal, najmanj pa vsa ta komedija briga one slovenske delavce, ki ne pripadajo socialistični stranki in smo prepričani, da vsaj ti se ne izpostavijo nevarnosti generalnega štrajka za prazen nič.

Zopet — komedije! Pišejo nam: Prošlega leta s prvim januarjem je stopil v veljavo novi zakon o domovinski pravici.

Takoj na to so stranke začele vlagati prošnje za doseg domovinstva. Vse te stranke so čakale po 8—10 in več mesecev, predno jim je tržaški magistrat — vrnil odbite prošnje! In sicer Slovencem, ker so bile prošnje pisane na slovenskem jeziku, drugim pa iz raznih drugih vzrokov.

Slovenci so se pritoževali na e. kr. namestništvo, katero je veliko večino teh prizivov rešilo povoljno (odbilo je le one, ki res niso odgovarjali zakonu).

Nekaterim je na to — po preteku več mesecev — magistrat izdal dekrete.

Glede onih prošilcev pa, ki so bili, ali oni sami ali kdo njihove družine, v zadnjih 10 letih v mestni bolnišnici, je isti magistrat rekuriral na ministerstvo.

Sedaj, po preteku šestih in več mesecev, pa dostavlja isti magistrat odloke, v katerih pravi, da rešuje prošnje po nalogu ministerstva in da iste definitivno odbija!!! — Prošnje rešuje sedaj — zakaj pa ne prizivov?! Zraven tega ni navedeno, se li more prošilec oziroma pritožnik poslužiti še kakega sredstva v doseg domovinske pravice, v zmislu zakona, ali pa je s tem odlokom res definitivno končano vsako nadaljnje postopanje!

Pisec teh vrstic se je informiral na e. kr. deželnih oblastvih in je doznal, da se proti tem magistratovim »definitivnim« odlokom more pritožiti na e. kr. namestništvo, katero je tu druga instanca.

Naše mnenje pa je: ali naj se zapove magistratu, naj ne šikanira prošilcev na ta način in naj istim pojasni, kaj jim je storiti v sličnih slučajih, ali pa naj se pove naravnost; da je res dovoljeno uganjati slične šale se poštenimi državljani!! Aut-aut!

Kedaj mislijo slavna ces. kr. avstrijska oblastva urediti ta nesrečni zakon tako, da se bo vedelo, kako in kaj mora storiti prošilec, da zadosti premenogostevilnim zahtevam tega — zakona?! Mi menimo, da je to precej podobno komediji — ako sem prusi februarja meseca leta 1901, a nimam še danes — in Bog ve kedaj bom imel — definitivno rešitev svoje prošnje! Samo da se ne bo potrebovalo 18 let, kakor je trebalo za še — ne rešeno tržaško šolsko vprašanje?!

Prošilec.

(Mi menimo, da je magistrat vedoma, ali nevedoma napravil formalno pogreško s tem, da ni rešil slovenskih prošenj niti potem, ko mu je to zapovedalo e. kr. namestništvo! — Mesto da je izdal rešitev, je naš sl. magistrat napravil priziv proti namestništvuemu ukazu; in še le potem, ko je ministerstvo zavkazalo, je

naša »dobra« go spoda »definitivno« odbila prošnje, na katere misli naš poročevalec! Tudi mi smo radovedni, do kedaj bo naš magistrat smel in mogel igrati take komedije!

Uredništvo).

Slavje v Kanalu. Ker je naš poročevalec radi smrti gospoda Ivana viteza Nabergerja drugod zadržan, je moral pretrgati s poročilom in bo nadaljeval jutri, kar naj blagovole cenjeni čitatelji vzeti na znanje in — oprostiti.

Šolska vest. Z Dunaja smo prejeli s prošnjo, da objavimo:

Dosedanja osemrazredna zasebna dekliška ljudska šola s pravom javnosti kongregacije č. hč. hč. božjega Zveličarja na Dunaju, X. Waldgasse 25, se začetkom novega šolskega leta izpremeni v dekliško ljudsko in meščansko šolo. Z zavodom združeni penzijonat, šola za ročna dela in gospodinjstvo, šola za francoski jezik in glasbo, pouk v stenografiji, ostanejo še nadalje, kakor doslej. Deklice slovenske narodnosti, ako se oglaš v zadostnem številu, dobe pouk v materinem jeziku. — Vpisovanje bo trajalo od 12. do 16. t. m.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 13. sept. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled aardeb tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Giulia 10 b, stroj; ulica Nuova 16, hišna oprava; ulica Kandler 2 a V., šifoner; Korzo 5/II, hišna oprava; ulica Piccardi, hišna oprava; Scala santa 283, krava; zagata del Moro 13, hišna oprava; ulica Ronco 6, lesenina in sveder.

Vromonski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 21.02 ob 2. uri popolu 26.02 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 762.2 — Danes plima ob 7.9 predp. in ob 5.13 pop.; oseka ob 0.29 predpoludne in ob — popoludna.

Društvene vesti.

Čitalnica pri sv. Jakobu naznanja glavnu občinstvu, da preloži svojo za 14. septembra določeno obletnico zaradi manifestacijskega shoda za slovenske šole na prihodnjo nedeljo dne 21. septembra t. l.

O d b o r.

Predsedništvo »Trgovsko-izobraževalnega društva« javlja, da se nočoj (dne 12.) vrši odborova seja.

Zahvala. Podpisani odbor pevskega društva »Prešeren« v Boljuncu se še enkrat najpričnejše zahvaljuje slavnemu občinstvu, ki se je tako mnogobrojno udeležilo minole nedelje naše prve veselice, ker sami resnično nismo toliko pričakovali.

Najsrčnejšo zahvalo pa izrekamo bratškemu nam društvu »Kolo« iz Trsta, da nas je pri tem podpiralo te nastopilo z naprošenim krasnim težavnim zborom »Križaci na morju«. Dalje se zahvaljujemo pevskim društvom: »Slavec« iz Rimanj, »Vodniku« iz Doline in »Slovenec« iz Boršta. Tudi gospodom, kateri so se spominjali stroškov našega mladega društva ter so v ta namen preplačali vstopnino, se iz srea zahvaljujemo. Gotovo ne smemo pozabiti izvrstno Wagnerjevo godbo, katero lahko vsakemu priporočamo.

Vsem še enkrat najpričnejša hvala ter se tudi v nadalje priporočamo slavnemu občinstvu in bratskim nam društvom na mnogobrojen obisk.

V slogi je moč!

ODBOR

pevskega društva »Prešeren« v Boljuncu.

Darovi zavodu sv. Nikolaja. (Dlje.) Cesarik Fran žup. v Zagorju 2 K, dekan v Črničah 6 K, Trece Matija žup. v Belvodah: »Mali dar na Vaš altar« 4 K, Podboj Ivan žup. v Planini 2 K, Švagel P. žup. v Mavrazu 5 K, Krsnar Anton žup. v Prevalji 10 K, Grča Bl. žup. v Šenpasu 2 K, Kecker F. duhovni upravitelj: Bog blagoslovi zavod sv. Nikolaja, ki tako blagodejno oskrbuje zapuščene sirote mladenke! 5 K, Mikš žup. na Trsteniku 2 K, Selih I. žup. pri sv. Kuničundij Štajerko 6 K, Treska Karol kapelan v Pišceah nabral v veseli družbi 8 K, Kuret Josip kurat Topolovae Istra 3 K, Debeljak Cajnko Varaždin 2 K, Cizaj Fran župnik Šmartin Velenje 2 K, Petercel I. dekan v Kobaridu 2 K, Jenko Simon dekan v Žitnicah 5 K, župnija na Vratih 3 K 20 st., Menhart Ivan v Velikinedelji — Šajarsko 1 K, Lovšin Anton žup. v Dobrovem 4 K, Regan Josip žup. na Uneu 10 K, Sturm A. žup. na Brdi (Hermagor) 3 K, Mizar Anton dek. v Semiču 10 K, Logar Rajko župnik

Pregarje Istra 3 K, Korošak Jakob kapelan v Lučah 2 K, Meško Davorin župnik pri Kopeli: »želi blagoslov Božji« 5 K, Abram Filip vik. v Pliskovici 3 K, Pristav Simon v St. Vidu 2 K, Kurinčič Janez kurat v Medani 4 K, Rebol Frančišek kapelan v Postojini: »da vrlim slovenskim mladenkam obvarjete čast in poštenje podpiraj Vas Bog« 3 K, Karobaj Anton pensionat Brucka/m. 3 K, Plešečnik Gregorij župnik na Frankolovem 1 K, Pečnik Fr. župnik v Podgorju 2 K, Učlenik M. žup. v Doliču 5 K, Čebular Fran kanonik na Opčinah: »Nakloni Bog na prošnjo sv. Nikolaja mnogo dobrotnikov« 12 K, Župančič Iv. žup. Šmihel pri Žuženberku 2 K, Volk Amalija v Podgradu 4 K, T... 10 K, Klodič Matilde plm. Sablodoski Gradiska 5 K, Pire S. Sv. Pavel Koroško 2 K, Benedičar I. Šmarjeta Dolensko 2 K, Schmid M. žup. v Solčavi 10 K, Vrhovnik Ivan: »iskreno čestitajoč k jutrajšnjem dnevu, Bog blagoslovi Vaše plemenito delo« 10 K, Dimnik Ana Trbovlje 4 K, uredništvo »Slovenec« v Ljubljani (zbirka) 4 K, Laznik Ig. župnik v Polhovem gradu 5 K, Serajnik, provizor v Tinjah 10 K.

Srčna hvala Bogu povrni!

Blagajništvo.

Radi manifestacijskega shoda odlašajo »Rojansko posojilno in konsumno društvo« v Rojanu svoj izvenredni občni zbor na dan 21. t. m.

O priliki veselice ženske podružnice sv. Cirila in Metodija v Rojanu preplačali so vstopnino sledeči gg.: dr. Gustav Gregorin 2 K, Marija Pogorelec 2 K, N. Zega 2 K, župnik Kjuder 2 K, Fran Dolenz 4 K, Anton Guštin 80 stot., N. N. 30 st., N. N. 25 st., Ivanka Bezek 50 st., Šnidaršič 20 st. in Bezek Anton 20 stot. — Srčna hvala!

Narodna godba od sv. Marije Magdalene spodnje, katere je igrala na veselici in na plesu pod vodstvom g. kapelnika Majcena, nabrala med seboj 13 K. Odbor izreka tem potom najsrčnejšo zahvalo, posebno pa gosp. Majcenu, ki je na lep način skazal, kako bi se lahko dobilo posnemovalcev med drugimi igralci pri naših veseliceh.

Veselični odsek »Tržaškega podpornega in bralnega društva« v Trstu je na svojem posvetovanju dne 5. t. m. sklenil, da bo tudi letošnjo zimsko sezono prirejal svoje redne plesne vaje ob nedeljah in praznikih. Kakor vsako leto, tako se je poskrbelo tudi letos da se bo naša mladina pošteno zabavala svoja med svojimi. Za začetnike se bodo vršile posebne vaje, na katerih bo g. plesovodja poučeval vse navadne in sestavljene ples.

Ples bo vodil gosp. Umek, prva vaja prične dne 21. septembra ob 4. uri pop.

Veselični odsek podpornega in bralnega društva.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Pačenje našega jezika in nevarnosti v Sesljanu.** Iz Nabržine nam pišejo: Oglas, ki ga priobčujem niže doli, sem prepiral na delu v Sesljanu; če kdo ne verjame, se lahko prepriča sam, saj je razobešen ta oglas pred kamenolomom v Sesljanu. Ta listina se glasi:

»O g l a s. Je prepovedano je v sakemu skozi iti čez to pot« ali stezo in tie table tukej postavcene tistem času dokler se zazigajo rudniki.

Prei kakor se bojo zasmodile rudniki se bode trikrat dolgo z rogom za zaznilo. Kadar bo kompleto rudnice zazigati se bode dal en zamerik na dolgo z rogom takrat se bo moglo skozi potu iti.

Tisti, ki ne bode potem zamerku slušal in obdržal bode hudo kaznovan.

Taka kolobocija naj bi bila ljudstvu v pouk in naj bi svarila ljudstvo pred nevarnostjo ter je varovala pred strašnimi nesrečami, kakoršnja se je zgodila nedavno temu v Sesljanu.

Ker že govorimo o tem, naj omenimo še, kako je povodom grozne nesreče v Sesljanu »Piccolo« neumno branil in opravičeval italijanske podjetnike! Človek bi moral misliti, da smo kje v Rusiji, kajti trdil je, da je nafta provzročila vse to. In take bedarije verjame ljudstvo! Zakaj? No, zato, ker je to pisal »Piccolo«! Kar piše »Piccolo«, je vse res, seveda za tisto laško publiko!

Kako pa to, da »Piccolo« ni te dni nič poročal o nekem sličnem dogodku v Sesljanu! I seveda, ker so podjetniki laški podaniki, treba vse prikrivati. Pa povejmo mi!

Ko je neka služkinja nesla zjutraj kavo, so v kamenolomu zažigali mine. Ženska je bila ravno poleg kopelji, torej oddaljena od restavracije gotovo mnogo nad 200 metrov, ko jej je priletel kamen v hrbet...!

Tu se vidi, v kaki nevarnosti so ljudje v Sestlanu. Restavracija je še za kakih dvesto metrov bliže kamenolomu nego pa kopelji. Ona tabla s tistim barbarškim napisom, kakor gori navedeno, je tudi le kakih 200 metrov — ali pa še ne — od kamenoloma, med tem poslednjim in restavracijo! Če kdo torej tudi čita to »posvarilo«, mu ni več pomagano, ker je že v veliki nevarnosti. Če ima bolne ude, mu priporočamo, naj se gre tja zdraviti, ali pa v — Mavhinje! Čujemo namreč, da je podjetnik g. Facanoni podaril nekaj stotakov občini mavhinjski za — pokopališče!

Vi pa, g. župan mavhinjski, ako vam je kaj narodnega ponosa v žilah, pojdite in zaukažite, da se ona tabla odstrani in na nje mesto postavi druga, ki ne bo tako krvavo žalila našega lepega jezika, in da bo pošten Slovenec mogel umeti, kar čita. Tistim laškim podjetnikom pa recite, da na slovenski zemlji gre slovenskemu jeziku prvo mesto! Tu smo Slovenci v veliki večini, ne pa Laši! Ako se vam bodo podjetniki, ali njih podrepaniki izgovarjali, da ne znajo slovenski, pa jih vprašajte, zakaj so znali nemški prav napisati?! Saj je gotovo, da oni sami tudi nemški ne znajo! Kakor so znali preskrbeti pravičen nemški napis, tako morejo preskrbeti tudi slovenskega!

× Nekaj merodajnega o razmerah v županiji dekanski. Prejeli smo in objavljamo, da se čuje tudi ta glas:

»Edinost« je bila že objavila nekaj dopisov z ozirom na homatije v dekanski občini. Pol. društvo pa je sklicalo volilni shod v času občinskih volitev, toda vse njene brige niso imele, žalibog, popolnega uspeha. Ni bilo dovolj točno obveščenja o tamošnjih razmerah. Zato pa še dosedaj ni rešeno vprašanje: Kdo je kriv tem homatijam ter kako naj se napravita mir in red?!

Dekanska je docela slovanska občina, zato so tam izključeni narodni prepiri. — Res je nekoliko upljiva od zunaj, toda ta se niti primerjati ne da z odnosaji v tržaški občini. Stvar se suče le okoli občinske uprave. Ljudstvo je nevedno, prepirljivo, zato pa tudi ni sposobno za občinsko gospodarstvo. O takih razmerah je lahko umevno, da občinska uprava je po večem delu v rokah tajnika! Če pa občinski tajnik ne spolnuje svojih — oziroma (v Dekanih) tudi dolžnosti župana, občinskega odbornika in sveta — tedaj se dogaja, kar se je že zgodilo, namreč: da vlada razpušča obč. odbor, ker ni dorastel svojim dolžnostim.

Tajnikova dolžnost je uradovanje. Toda urad je silno zanemarjen. Ko sem bil jaz nastopil tam službo začasnega tajnika, bila mi je prva skrb, da uredim arhiv. Akti od 20 let sem do tistega časa, koplili so se v najlepšem neredu, a med njimi so bile zastarele tiskovine, koledarji, kašipoti itd. — stvar brez vrednosti. Uredil sem akte ter iztrebil nesnago, ki se je potem prodala za K 240. Za ta izreden trud pokazali so se mi ti preljubeznivi Dekanci na kaj lep način hvaležni. V »Ed.« od 10. t. m. se je oglasil nekdo, da je gosp. upravitelj s pomočjo svojih pisarjev trebil kaj pridne akte, ki mu niso ugajali ter jih potem prodal. To obrekovanje bisier zaslužilo zaduščenja, toda, ker marsikdo pozna dekanske občane, vsprejema to nesramno obrekovanje jako ravnodušno. In da bo dopisnik od 10. t. m. lažje spal, mu velikodušno odpuščam ter pristavljam: Bog, odpusti mu, saj ne ve, kaj piše! Čudim se, da je bilo treba cela dva meseca, da se spravi taka bedarija na papir in da se žujo nadleguje celo javne liste. Če bi kdo hotel uničiti akte od vrednosti — blizu občinskega urada je stranišče — uporabilo bi se te papirje za neizražljive namene; pa bi ne bilo treba javno prodajati jih.

Res pa je, da je bilo pred menoj vsakomur svobodno upogledati v občinske spise, da je vsakdo lahko prebračal, premetaval in najbrže tudi — izmikal te spise, kiso se potem vporabljal za strankarske namene! Tako je g. dopisnik od 10. t. m. Kdo se pa v uradnih stvareh ne razume, naj lepo molči ter jezik za zobmi drži.

Kakor sem že pred omenil, zanemarjali so prejšnji tajniki-župani svoje dolžnosti. — Toda, kako neizrecno težko je pravilno ura-

dovanje med tamošnjim ljudstvom, ki sumiči tudi najboljšega poštenjaka, na to mi je namignil nekoč neki tamošnji občan: »Vi morate z nami dobri biti, ker mi smo hudobni ljudje!« In mož je govoril resnice.

(Zvršetek pride.)

× Iz Vodice (v Dalmaciji) nam pišaj: Dne 15. t. m. prične pri nas trgatve. Grozdja je obilo in je vse zdravo. Vina se bo napravilo kakih 35 tisoč hektolitrov. Kupi pa se lahko tudi še grozdje in mošt. Vodice imajo tedensko parobrodno zvezo s Trstom, Reko in Spljetom, v Šibenik pa vozi parnik vsak dan. Za natsednejša pojasnila obrniti se je na županstvo v Vodice.

× Samomor v bolnišnici. V petek zjutraj ob 7. uri skočila je skozi okno iz II. n. ženske bolnišnice v Gorici 29letna Del Bianco in je ostala pri tej priči mrtva. Del Bianco je žena nekega delavca pri železnici, iz Italije doma. Šla je pred kratkim časom v bolnišnico, da je tam porodila. Dne 3. avg. je v resnici tudi porodila, a bila je v bolnišnici popolnoma nezadovoljna in je večkrat žugala da se usmrti ako je njeni ne vzamejo iz bolnišnice.

Del Bianco je bila tudi hudo jetična in bi po mnenju zdravnikov itak ne živel a brez jeden mesec.

Vesti iz Kranjske.

* Naval tujcev v Ljubljano. V Ljubljani je vse polno tujcev. Hotelirji in gostilničarji tožijo, da ne morejo vseh tujcev, ki se oglašajo, sprejeti pod streho. Tako so morali iz hotela »Lloyd« poslati ljudi spet na pristavo v Mestnem logu in v Švicarijo. Nov hotel je nujno potreben.

* S Huma pri Ormoži ob Dravi poročajo: Ponoči od 6. na 7. t. m., ko je ura polnoč odbila, tresnilo je tukaj v takozvano »staro šolo ali sedaj mežnarijo« in hipoma je bilo vse veliko poslopje v ognju. V tem poslopju je bila šola od leta 1825. do leta 1885. Začetkoma ni bilo ljudi na pomoč in tako je mežnar komaj sebi in svojim rešil življenje. Pogorelo je vse veliko poslopje z lepo prešo ali stiskalnice, s hlevi in nekaj živine. Rešila se je le ena krava in vino v pivnici. Zraven sta pogoreli 2 kleti dvema posestnikoma. Od silnega požara je poškodovano več vinogradov na okrog. V jutro pogasili so gasilci iz ormoške okolice in Ormoža ogenj, da ni bilo večje nesreče. Nova šola je bila v veliki nevarnosti. Dva orožnika iz Ormoža zaslužita posebno pohvalo pri gašenju. Bog nas varuj takih nesreč.

Vesti iz Koroške.

+ Koroški »Bauernbund« imel je dne 21. avgusta svojo odborovo sejo. »Allg. Bauern-Zeitung« je začela menda pašati sapa, zato pomagaj sedaj, kdor more! In res: Celovški podžupan dr. Gustav vitez Metnig, ki je bil kakor »gost« (?) navzoč, prebral je lastno sestavljena pravila za društvo, katero naj bi skrbelo za sredstva, da se list vzdrži. G. Metnig je poročal, da ste samo dve poti mogoči: ustanovitev zadruge ali pa društva. Društvo, to je povdarjal on, zdi se njemu pa prikladnejše, ker ni tako vezan in oklenjen, kakor zadruge. Odbor se je zjedini in ustanovil društvo »Pressverein der Bauern-Zeitung«. Nasvetovana pravila sprejeta so bila z malimi spremembami. K temu dostavljamo vprašanja in prosimo odgovora: 1. Ali je »Bauernbund« — saj hoče menda biti kmečka zveza — za to, da razširja brezverstvo in protestantovske težaje? 2. Sami priznate potrebo združevanja, zakaj toliko krika in vika, ker se združujejo Slovenci? Mogoče, da gosp. Metnig tudi nam ča pojasnilo na vprašanja.

»Mir«.

+ Nov volilni red za Koroško. Cesar je potrdil novi volilni red za Koroški deželni zbor. Prihodaje volitve bodo torej direktne in tajne.

Jaz pa pojdem na Gorenjsko!

Is popotnega dnevnika piše I. Kevc.

Jadransko morje kristalilo se je v jutranjem solncu tako krasno, da me je zvalo še enkrat k oknu železničnega voza, da sem mu vskliknil: »Z Bogom za nekaj dni!« In že smo drdrali z naglihem po sivem krasu. — Do Ljubljane motilo me ni drugo, nego (semertija) hripavi kloki sprevednika: »St. Peter, Adelsberg, Loitsch« in nazadnje — »Laibach!« V »Laibachu« sem torej »Auststeigau!« V kolodvorski restavraciji sem po-

čakal na prvi gorenjski vlak. — Da v tej restavraciji prinašajo gostu mesto čaše piva le »ein Glas Bier«, je nekaj navadnega, kar me tudi ni motilo, da ne bi ga bil pil...

Čez pol ure je prisopihal gorenjski vlak, v katerega se je vselo toliko potnikov, večinoma romarjev, da je bilo le s težko dobiti prostora. — Stopil sem vže natlačen voz samih — romaric k »Mariji Pomagaj« na Brezje. Prepevale so vso pot pobožne pesmice in molile. S staro ženico, sedečo mi vis a vis spustil sem se v pogovor, sedem katerega mi je povedala tudi da prihajajo od Maribora. Vprašal sem jo med drugim, da-li upa, da jej sv. Marija pomore? »Upam gospod, za to bom jo tudi prosila«, mi je odgovorila ter pričela milo jokati blaga starka. — In molila je — tiho, iskreno molila...

Po dveurni vožnji ob bistri Savi »pri-furali« smo jo do Lesec, kjer je izstopilo največ potnikov in raznih letoviščnikov. Pred kolodvorom so me čakali prijatelji izza prejšnjih let, od koder smo se po kratkem odmoru odpeljali proti cilju našemu — na bisier dežele Kranjske — na »rjaski« Bled, o katerem je pel nesmrtni Prešeren:

Dežela Kranjska nima lepšga kraja kot je z okolico ta podoba raja.

Utiš, ki ga napravlja na človeka pogled na to naravno krasoto, je neopisen. — Pogled ti je vedno bolj poželjiv; nikdar se ne naveličaš, pač pa se nekako bojiš slovesa od tega prekrasnega kraja! — Le žal, da je ta »bisier« v rokah nemškega žida Muhra.

Gledajočemu z verande nudijo se ti ob in na jezeru razni prizori. — Tukaj vidiš velik čoln romarjev, ki veslajo na otok prepevajoči še s precej zbranimi glasovi: »Marija, Marija! prid' nam na pomoč!« Približavši se otoku pa vsi, brez razlike spola, glasno molijo. Videl sem med romarji ljudi, kateri so devetindevetdeset širokih stopnic na otok z golimi kolenami preplazili. — Kmalu zatem čuješ »želje vslušajoči zvonček« s tužnim in zamolklim glasom kleknati, kakor da svojim tužnim glasom hoče izraziti želje onega, kateri zvoni.

Prikazuje se ti zopet po več čolničkov s slovenskimi trobojnicami, v katerih, veselih lic in kipečih sre, vsevpriek, da odmeva od velikanske skale, na kateri stoji ponosni sivi grad, prepevajo. Po jezeru blizu Triglava, čolnič plava sem ter tja!...

O tem prizoru skoraj ne moreš drugače, nego da jim začenjaš sekundirati tudi ti ob obali. In zopet ti vesla nasproti čolnič z elegantno gospodo, prepevaje v raznih jezikih razne pesmice. Tik obrežja plavajo ponosni labudi in krotke race ter tisoče in tisoče in tisoče ribic, ki nestrpnno pričakujejo — skakljaje nad vodo — kedaj jim vržeš mrvice.

Na številnih verandah ob jezeru pa sedeva in se sprehaja eleganten svet iz raznih držav in dežel. Izmed Slovanov je največ Čehov. a letos je bilo tudi precej Rusov. To je važen moment, kajti ni dvoma, da bo to v vspehdujo in da bo leto za letom prihajalo v te krasne kraje vedno več Slovanov. Le žal, da Bled kaže na zunaj preveč nemško lice. Na tem je kriva prvič nemška podjetnost na eni, in naša malomarnost, oziroma popustljivost na drugi strani. Celó blejski »Friseur« ti govori vse prej nego slovenski. Kar se godi pa v zdraviliškem domu, ki nosi samo nemški napis: »Curhaus«, je pa še naravnost škandal.

Ako si natakarije spregovoril slovensko besedo, si jo naravnost razžalil! Pričenju ti osorno pripovedovati »dass im Curhaus niemand slovenisch versteht«. O tem jej oči kar iskrijo. Na mojo in mojih prijateljev opazko, da v nemškem Gradcu z nami ne govorijo slovenski, je ponosna Germanka na rajskega Bledu zavrnila na preziljiv način: »Das glaube ich, weil Graz eine deutsche Stadt ist«. — Na našo zahtevo, da naj pride postrežnica, ki zna slovenski, odrezala se je zopet: »Spricht keine slovenisch«, na kar smo z raznimi opazkami užaljeni zapustili ta nemški »Curhaus« na rajskega Bledu. Ni čuda, ako nam Čehi zadržajo, da je Bled na Češkem znanle kakor nemški »Curort«.

Nekega jutra sva se s prijateljem Š. ...m odpeljala proti Bohinju z namenom, da si ogledava volopad Savice in Bohinjsko jezero. Prispevša do hotela ob jezeru, v katerem je urejeno vse v najfinjšem švicarskem slogu, stopila sva v čoln in odveslala na nasprotni konec jezera, od koder je še eno uro peš do izvira Savice. Bohinjsko jezero, ki v roman-

tiki daleč prekaša Blejsko, jo v resnici pravi »kotiček miru«. Kontrast med Bohinjskim in Blejskim jezerom je velikanski. Tukaj se od sveta neoblizan, romantičen, z visokimi nepreglednimi alpami (na čelu jim pa oče Triglav) obdan tihoten kraj — tam pa (na Bledu) življenje, vrvenje, petje, godba itd.

Res nekako tesno ti je pri srcu ko drži čolnič s teboj po tem tihotnem in skrivnostnem jezeru. Ko nama je veslar pripovedoval o nekdanjem zmaju v tem jezeru, katerega je baje »panal« sam rimski papež, prišedši čez tolimske alpe na Bohinjsko, menil je prijatelj Š. ...a: »Zdi se mi kakor da bi naju zasledovali razni morski volkovi in »pesecani«. — Po enourni vožnji smo srečno privesljali na suho in s prijateljem sva se napolila k Savici. Prišedši po precej strmi poti na holmič, na katerem so prirejene klopi in miza, odprl se nam je čaroben prizor: iz gole skale izvirajoča Savica pada s strašnim šumom, peneča se kakor pivo, v šestdeset metrov globoki prepad. Nekoliko časa sva gledala nema ta prizor; naposled pa sva jo — nota bene: brez tenorja — urezala:

Le Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva.
(Zvršetek pride.)

Brzjavna poročila.

Štrajk v Barceloni.

BARCELONA 12. (B.) Redarji so zaprli pet anarhistov. Štrajk zidarskih pomočnikov nadaljuje.

Potres.

DUNAJ 12. (B) V Mannsdorfu blizu Brucka na Litvi občutiti je bilo nekoliko po 11. uri več sekund trajajoči potres. Ljudstvo se je silno prestrašilo in je pobežnilo iz stanovanj, kamor se je povrnilo še le potem, ko se je prepričalo, da se potres ne ponavlja.

VIII. avstrijski ribarski kongres.

DUNAJ 12. (B) Danes se je tukaj otvoril VIII. avstrijski ribarski kongres ob navzočnosti mnogoštevilnih odposlancev vseh avstrijskih ribarskih društev in mnogih gostov iz Rusije, Rumunske, Norveške in Nemčije. Prisotnih je bilo tudi več zastopnikov ministrstev.

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznane

tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan) vpisana zadruga z omejenim poročtvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario) št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidarnost z jamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udoben, modern sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno.

Proti

kašlju, grlobolu, hripavosti, kataru, upadanju glasu, itd. itd.

zahtevajte vedno

Prendinijeve pastilje.

Čudovit učinek pri peclih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.

Dobivajo se v škaflicah v Prendinijevi lekarni v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.

Škaflica stane 60 stotink.

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

TOVARNA: ZALOGA:

Via Tosa, Piazza Rosario št. 2
Vogel, (Solkan poslopje)
Via Limitana, in Via Riberge št. 21

Telefon št. 670.

Velik izbor: tapetarij, zrcal in slik, izvršaje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI CERIK ZASTONI IN FRANKO

Predmeti postavio se na parobrod ali železnico Franco.

